

SVETNIŠKA BALADA.

JOŽE POGAČNIK.

Ustnice razpokane,
oči ves dan objokane —
dete, kaj ti je?
ojoj!

Preveč mi Bog je piti dal,
preveč z očmi sem že spoznal —
zato trohnenje vame gre.
Oj! Oj!

SPEČI STRAŽARJI.

FRANCÈ VODNIK.

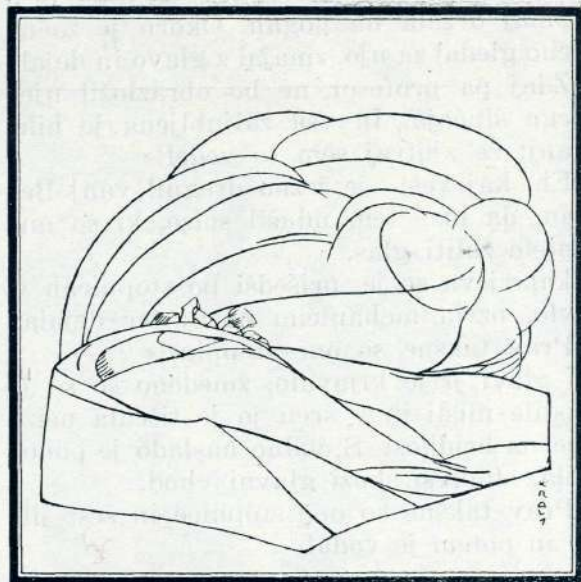
Pred šotori našimi
ugasli so ognji
in bedni stražarji,
v plašče tople zaviti,
spe utrujeni...

A mi, ki vso noč smo
molitve v šotorih prepevali,
vedoči, da pride
mimo naš Kralj
in nas popelje
na slavje veličastno,
smo umolknili.

Sklonjeni nizko
od teže bridkega molčanja,
prestrašeni in blede
stojimo nepremično,
v rokah držeči
čujčnosti rože ovenele
in njih grenki vonj
polni s tesnobo nam
oropana svetišča duš.

Ne pojemo več
in naše molitve so neme.
Obup in strah
nam duše vznemirja,
ko s pogledi bolnimi
se vprašujemo:
Ali bo videl nas,
ko v temi bo mimo šel?
Ali bo videl nas? —

Ne pojemo več...
a bedni stražarji naši
spe utrujeni
in več ne svetijo nam
plameni ognjev
v temi!

DOM.

JANEZ JALEN.

Drama v štirih dejanjih.

DRUGO DEJANJE.

Pozorišče: Tratnikova hiša kakor v prvem dejanju.
— Oprava je ista, le namesto otomane stoji pri
peči miza krušnica, okrog katere je razšarjena
peka. Luč nad mizo gori.

Triindvajsetega decembra zvečer.

Ana (v isti obleki kakor v prvem dejanju,
pospravlja pehare in podhlebnice).

Angela (v delovni obleki in v belem pred-
pasniku, nazaj pokrita, pride iz kuhinje, sede
k mizi in si briše z robcem razgreti obraz):
Hvala Bogu, da je kruh vsajen.

Ana: Trudna si, kajne.

Angela: Kaj bom trudna; le vroče je pred
pečjo, da bi človek kar zgorel.

Ana: Čemu se ženeš po nepotrebnem. Lahko
bi vsadila Mina.

Angela: Dekla? Dokler jaz gospodinjim, sta
lopars in peč moja, Minin pa je pomijnik.

Ana (po kratki pavzi): Kako lepo bi bilo
lahko pri nas.

Angela: Lahko, če bi vsi imeli pamet. Daj,
pospravi sama nekoliko. Jaz moram Mirku
pripraviti sobo. (Vstane.) Z malima dvema
se bo pripeljal.

Ana: Počij nekoliko.

Angela: Da bo takoj ogenj v strehi, ko pride.
(Prime za kljuko.)

Ana: Saj ga ne bo.

Angela (se začudi in stopi nazaj): Ne bo ga
domov?

Ana: Pisal je, da se mora učiti.

Angela: Čudno, da ga prav za božične praz-
nike napade pridnost. — Ha, ha, ha. Kmalu
bo zopet prijetno na Trati, ker srečuje norce
pamet.

146 **Ana:** Angela, nikar!